

առևտրականի հարկ, տարեկան վեց ակչե չափով: Ըստ էրզրումի կանոնի՝ դավթարում արձանագրված ու առևտրով զբաղվող մուսուլման ուսլաթներից «ոհամ-ի մյուջերիե» չի գանձվել¹:

Հպատակ ժողովրդի կողոպտման մի միջոց էր նաև «Իմդադ-ի սեֆերիեն» («İmdâd-i seferiye») արշավանքի համար հարկ: Հարկի այս ձևը հիշատակված է Թուրքիայի եվրոպական մասի կանուն-նամեններում ու չի հիշատակված հայկական նահանգներին վերաբերող կանուն-նամեններում: Սակայն դա չի կարող հիմք ծառայել ասելու, որ այդ հարկը չի գանձվել հայկական նահանգներում: Հայկական ժամանակագրություններում մի շարք անգամ հիշատակվում են «Իմդադի սեֆերիեն»-ի գանձումները: Հարկն, իհարկե, որոշակի չափ չի ունեցել և կախված է եղել պետական պաշտոնակատարների կամալականություններից:

ԱՆԱՄՆԱՊԱՀՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԳԱՆՁՎՈՂ ՀԱՐԿԵՐԸ

Հայկական նահանգների կանուն-նամեններում հիշատակված հարկերի մեջ զգալի տեղ են գրավում անասնապահության համար գանձված հարկերը: Հիմնական հարկը «ոհամ-ի աղնեմ» է («Resm-i agnem»), ոչխարի համար գանձվող հարկը: Այդ հարկը հիշատակվում է նաև հետևյալ անուններով. «ադեթ-ի աղնեմ» («Adet-i agnem») «կոյուն ոհամի» («Koyun resmi»).

Կանուն-նամեններում հիշատակված են այդ հարկի հետևյալ տարբերակները՝ «ոհամ-ի յալակ» («Resm-i yaylak»)՝ ամառանոցը բարձրանալիս ոչխարների համար գանձված հարկը, «ոհամ-ի կշլակ» («resm-i kışlak») կամ «ոհամ-ի յաթակ» («resm-i yatak»)՝ ձմեռելիս ոչխարների համար գանձված հարկը: Վերջինը կոչվում է նաև «չոբան բեգի» («Çoban begi»), «ոհամ-ի գյուդե» («Resm-i güde») կամ «քյուփրու հակիր» («köprü hakkı»)՝ կամուրջներից ոչխարների հոտը անցնելու ժամանակ վերցված հարկը:

«Ռեհամ-ի աղնեմ»ը կամ ադեթ-ի աղնեմ»-ը էրզրումի, Գյուրջիստանի և այլ կանուն-նամենների համաձայն երկու ոչխարի համար տարեկան մեկ ակչե է կազմել: Ոչխարի ու գառան միջև տարբերություն չի դրվել²:

ՄԵՂՎԱՒՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԳԱՆՁՎԱԾ ՀԱՐԿԵՐԸ

Հիմնական հարկը կոչվել է «ոհամ-ի կովան» (Resm-i kovan)՝ փեթակի հարկ, կոչվել է նաև «ոհամ-ի կուվվերե» («Resm-i küvvare»)՝ ունի նույն իմաստը: Արևմտյան Հայաստանում մեղվաբուծության զարգացած աստիճանը նկատի ունենալով պետք է ենթադրել, որ այս հարկը հայ գյուղացուց գանձվող ամենատարածված հարկերից էր³:

ՈՅԼ ԿԱՐԵՎՈՐ ՀԱՐԿԵՐ

«Ռեհամ-ի 'արուս» («Resm-i 'arus», արաբերեն)՝ ամուսնական հարկ: Այս հարկը գանձվում էր ինչպես ոչ մուսուլման, այնպես էլ մուսուլման ուսլա-

¹ Erzurum kanunu, s. 63.

² Erzurum kanunu, s. 68. İç II kanunu, s. 50, Gürcistan kanunnâmesi s. 198, Arabgir kanunu s. 172.

³ Gürcistan kanunnâmesi, s. 198, Malatya livası kanunu, s. 112, Erzurum kanunu, s. 69.